

ת"פ 9017/07 - מדינת ישראל נגד דוניה ואcad

בית המשפט המחוזי בנצרת

15 ינואר 2014

ת"פ 9017-07-13 מדינת ישראל נ'
ואcad (עוצר)

**בפני כב' סגן הנשיא, השופט תאופיק כתלי'
המאשימה
מדינת ישראל
נגד
דוניה ואcad
הנאשמה**

nocchim:

מטעם המאשימה: עו"ד רותי כהן

מטעם הנאשמה: הובאה וע"י ב"כ עו"ד עדנאן עלадין מהסנגוריה הציבורית

גזר דין

פתח דבר:

1. הנאשמה שלפני, הורשעה על פי הודהתה במסגרת הסדר טיעון, בעובדות כתוב האישום המתוון, בעיריות המפורטות להלן:

א. קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) **לחוק העונשי**, התשל"ז- 1977 (להלן: "החוק") (במסגרת האישום הראשי);

ב. קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק, מתן שירות להתחדשות בלתי מותרת, עבירה לפי סעיף 85(א)(ג) לתקנות ההגנה [שעת חירום] 1945 (להלן: "התקנות"), איסור פעולה ברכוש למטרות טרור, עבירה לפי סעיף 8 **לחוק איסור מימון טרור, התשס"ה- 2005** (להלן: "חוק הטרור") ואיסור הכנסת חפץ אסור, עבירה לפי סעיפים 41 ו-52 **לפקודת בתיה הסוגר** [נוסח חדש], התשל"ב- 1971 (להלן: "הפקודה") (במסגרת האישום השני);

ג. קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק, מתן שירות להתחדשות בלתי מותרת, עבירה לפי סעיף 85(א)(ג) לתקנות, איסור פעולה ברכוש למטרות טרור, עבירה לפי סעיף 8 לחוק הטרור, ואיסור הכנסת חפץ אסור, עבירה לפי סעיף 41 ו-52 לפקודה (במסגרת האישום השלישי);

ד. קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק, ניסיון למתן שירות להתחדשות בלתי מותרת, עבירה לפי סעיף 85(א)(ג) לתקנות בצרוף סעיף 8 לחוק, ניסיון לעבור עבירה של איסור פעללה ברכוש למטרות טרור, עבירה לפי סעיף 8 לחוק הטרור, בצרוף סעיף 25 לחוק, וניסיון לעבור עבירה של איסור הכנסת חפץ אסור, עבירה לפי סעיף 41 ו-52 לפקודה, בצרוף סעיף 25 לחוק (במסגרת האישום הרביעי);

ה. מתן שוחד, עבירה לפי סעיף 291 לחוק, קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק, ניסיון למתן שירות להתחדשות בלתי מותרת, עבירה לפי סעיף 85(א)(ג) לתקנות בצרוף סעיף 25 לחוק, ניסיון לעבור עבירה של איסור פעללה ברכוש למטרות טרור, עבירה לפי סעיף 8 לחוק הטרור, בצרוף סעיף 25 לחוק, וניסיון לעבור עבירה של איסור הכנסת חפץ אסור, עבירה לפי סעיף 41 ו-52 לפקודה, בצרוף סעיף 25 לחוק (במסגרת האישום החמישי);

ו. קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק, ניסיון למתן שירות להתחדשות בלתי מותרת, עבירה לפי סעיף 85(א)(ג) לתקנות בצרוף סעיף 8 לחוק, ניסיון לעבור עבירה של איסור פעללה ברכוש למטרות טרור, עבירה לפי סעיף 8 לחוק הטרור, בצרוף סעיף 25 לחוק, וניסיון לעבור עבירה של איסור הכנסת חפץ אסור, עבירה לפי סעיף 41 ו-52 לפקודה, בצרוף סעיף 25 לחוק (במסגרת האישום השישי);

ז. קשירת קשר לביצוע פשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק, ניסיון למתן שירות להתחדשות בלתי מותרת, עבירה לפי סעיף 85(א)(ג) לתקנות בצרוף סעיף 8 לחוק, ניסיון לעבור עבירה של איסור פעללה ברכוש למטרות טרור, עבירה לפי סעיף 8 לחוק הטרור, בצרוף סעיף 25 לחוק, וניסיון לעבור עבירה של איסור הכנסת חפץ אסור, עבירה לפי סעיף 41 ו-52 לפקודה, בצרוף סעיף 25 לחוק (במסגרת האישום השביעי);

ח. בעבירה של מתן שירות להתחדשות בלתי מותרת, עבירה לפי סעיף 85(א)(ג) לתקנות (במסגרת האישום השמיני).

2. במסגרת הסדר הטיעון הוסכם כי הנאשמה תחזור בה מכפירתה, תודה בעבודות כתוב האישום המתווך ותורשע בעבירות המוחסנת לה במסגרתו, כאמור לעיל. כמו כן הוסכם כי הטיעון לעונש בעניינה יהיה פתוח.

עובדות כתוב האישום המתווך:

3. בבתי הסוהר בישראל כלואים אסירים אשר ביצעו עבירות כנגד בטחון המדינה, המשתייכים לארגוני שונים שהוכרזו כ"ארגוני טרור" על פי חוק (להלן: "**ארגוני בטחוניים**"). ארגון החמאס, ארגון הג'יהאד האסלאמי הפלסטיני וארגון הפת"ח הוכרזו כארגוני טרור על-פי החוק הישראלי. אסירים בטחוניים מוחזקים בבתי הסוהר בנפרד מסירים פליליים. הם משוכנים באגפים על פי שיוכם הארגוני, כל אסיר עם אנשי הארגון אליו הוא משתיך. בכלל, נאסר על אסירים בטחוניים ליצור קשר מתוך הכלא

אל מחוצה לו זוata, בין היתר, לאור הסכנות הטമונות בקשר זה: אפשרות לשמירה על קשר עם פעילי הארגונים שבוחז, אפשרות להכונת פעילות טרור נגד מדינת ישראל מתוך הכלא, אפשרות לגיוס והכוננה של תשויות טרור חדשות מוחץ לכלא ושימור פעילות ארגונית וצבאית בתחום הכלא. טלפונים סלולריים (להלן: "**טל"סים**") המוביילים לתוך בית הסוהר לאסירים הבלתי כבויים, משמשים את ארגוני הטרור לתיאום פעילות ארגונית בתחום הכלא ומוחוצה לו, לרבות הוצאה לפועל של פעילות טרור. החל משנת 2003 ועד לאמצע שנת 2013, בהזדמנויות שונות, פעלה הנאשמה להחדרת טל"סים לאסירים בטחוניים, וזאת בין היתר, על ידי העברת הטל"סים לידי עורך דין לשם העברתם לידי האסירים הבלתי כבויים, בין שירות ובין באמצעות בלדרים, כמפורט להלן:

אישום ראשון:

בתחילת שנת 2012, היה מוחמד ابو סארו אסיר בטחוני שנשפט בגין ניסיון לרצח והנחת מטען חבלה, השיר לארגון הג'ihad האסלאמי הפלסטיני, ואף נמנה על הנהגתו (להלן: "**מוחמד**"). בתקופה זו, במועד מודיעק שאנו ידוע למשמה, יצר מוחמד קשר עם הנאשמת, אותה הכיר כמי שנוהגת להבריח טל"סים לתוך הכלא עבור אסירים בטחוניים, ובקש ממנה כי תפעל להברחת שני טל"סים לתוך הכלא, עבורו ועבור אחיו, אחמד (להלן: "**אחמד**"), אסיר בטחוני השפט למסר עולם בגין ניסיון רצח, פעולות איבה, קשירת קשר לجرائم מוות בכוכונה, המשתייך לארגון הפת"ח והנמינה על הנהגתו. לצורך מימון ההבראה, קיבלה הנאשמת הנוכחית מעammer מבורך (להלן: "**עאמר**"), פועל ארגון חמאס שנשפט ל-20 שנות מאסר בגין ניסיון רצח ופעולות איבה ושותרר במסגרת העסקה לשחרור החיל החטופ גלעד שליט, לפיו עליה לקחת 17,000 ₪ מוחמד ו-11,000 ₪ מביתו של אסיר נסוף מאוחר ג'ינן. הנאשמת פנתה לעורך דין לשם ביצוע החדרת הטל"סים אך הלה סירב. בינו לבין, נוצר אחהיה של הנאשמת על ידי שירות הביטחון הפלסטיניים והנאשמת החליטה להמתין עם ביצוע ההחדרה עד להרגעת הרוחות. בעקבות הכישלון בהשגת מטרת הקשר, פנתה הנאשمت לעאמר ולמוחמד, בחודש מרץ 2012 או בסמוך לכך, ובקשה להחזיר את הכסף שקיבלה עבור ההבראה אשר לא יצא לפועל, ובנהנויותם, החזירה הנאשמת כ-18,000 ₪ לאמו של מוחמד. בתקופה זו, מוחמד שעיב היה אסיר בטחוני השפט ל-20 שנות מאסר בגין הנחת מטען חבלה, המשתייך לארגון החמאס והכלוא בכלא נפחא (להלן: "**شعיב**"). שעיב יצר קשר עם הנאשמת ובקש ממנה כי תיקח את הכסף שנותר בידה, כ-10,000 ₪, ויחד עם כסף אחר שיועבר אליה, תפקיד כסף בחשבונות הנקטינה של אסירי החמאס הכלואים בבית כלא בישראל כאסירים בטחוניים, וכן הנאשמת עשתה מבוקש. הנאשמת קיבלה סך של 70,000 ₪, ובשתי הזדמנויות שונות הפקידה חלק גדול מכספי זה לאסירי חמאס הכלואים בישראל כאסירים בטחוניים, על-פי רשימות שסופקו לה. בטרם הספקה להפקידה את כל הסכום בחשבונות האסירים, זמננה הנאשמת לחקירת גורמי ביטחון ישראליים אשר הזהרו אותה לבב תעסוק בפעולות נגד ביטחון ישראל. את יתרת הכסף שנותר בידה, העבירה הנאשמת, על-פי בקשתו של שעיב, לידי אדם אחר אשר עסק בהחדרת טל"סים לכלא.

אישום שני:

באותה תקופה, היה מוחמד ואסד, אסיר בטחוני השפטו ל-26 שנות מאסר בגין ניסיון לרצח ושוד והמשтир לארגון היגי'אהד האסלמי (להלן: "ואסד"). ואסד התקשר לנשمة, עמה היה מאורס ובהמשך אף נישא לה, וביקש ממנה לסייע להבריח טל"סים לכלא גלבוע, בו היה כלוא, כדי שיישמשו שם את אסירי הפת"ח הבלתי חוקיים למטרותיהם. לשם כך, ואסד ציד את הנשمة במספר הטלפון של עו"ד בשם זiad ג'בארה (להלן: "זיאד") תוך שהוא מצין בפניה כי זיאד מבירח טל"סים לבתי סוהר. זיאד נפגש עם הנשمة בתול כרם, שם הסכים להכנס שני טל"סים לכלא תמורת תשלום של 20,000 ₪ עבור כל אחד. זיאד הסביר לנשمة כיצד יש לעטוף את הטל"סים על-מנת למנוע את גילויים בבדיקה הבלתי חוקי בכניסה לבית הסוהר (להלן: "**טל"ס עטופ**") והנשمة לקחה ממנו שני טל"סים לשם הנטתם כנדרש. עבור מספר ימים, הנשمة העבירה את הטל"סים העטופים לזיאד, אשר העבירם לתוך הכלא באמצעות אסיר אותו פגש בעת דין משפטו. לאחר שקיבלה דיווח מואסד כי הטל"סים הגיעו ליעדם, אחד לואסד ואחד לאחמד, המוזכר באישום הראשון לעיל, העבירה הנשمة לזיאד סכום של 40,000 ₪ אותו קיבלה בחציו מאסדו של ואסד וחציו מפעיל ארגון הפת"ח בג'נין. הנשمة לקחה לעצמה 200 ₪ עבור כל טל"ס שהוחדר.

אישום שלישי:

עבור חדש, יצר ואסד קשר עם הנשمة, מתוך הכלא גלבוע, וביקששוב את סיועה בהחדרת טל"סים לכלא. הנשمة נענתה ופנתה לזיאד אשר הסכים אף הוא. לאחר שהוברר כי מעוז בשראת, אסיר הכלוא בכלא גלבוע (להלן: "**מעוז**"), אשר שפטו למאסר עולם בגין רצח, הנחת מטען חבלה, חברות בארגון טרור וקשר לרצח - עומד לצאת לדין משפט, הוחלט כי באמצעותו יהיה ניתן להבריח את הטל"סים לכלא גלבוע. זיאד לקח מהנשمة שני טל"סים עטופים, נפגש עם מעוז בדין המשפט והעבר לו את שני הטל"סים, יחד עם טל"ס נוסף אשר הגיע ממקור אחר, אותן הבריח מעוז לתוך הכלא גלבוע. הנשمة הרוויחה 200 ₪ על כל טל"ס שהוחדר.

אישום רביעי:

ד. לקראת סוף 2012 היה מועמר שחורי אסיר בטחוני השפטו למאסר עולם בגין רצח ע"י פועלות איבה, ניסיון רצח, החזקת כלי ירייה, המשтир לארגון חמאס והנמינה על הנהוגת הארגון, הכלוא בכלא גלבוע (להלן: "**מוועמר**"). במועד כלשהו, התקשר מועמר לנשمة, הודיע לה כי הוא אחראי ארגון חמאס בכלא וביקש ממנה כי תבריח לכלא טל"סים, במימון ארגון חמאס. הנשمة הכינה שני טל"סים להחדרה, והעבירה אותן לשילוח מטעמו של מוועמר, לשם הנטתם לכלא, אך השילוח לא הצליח להכנסם.

אישום חמישי:

עמוד 4

ה. בסוף שנת 2012, היה ג'מאל אל הור המכונה "אבי תקי" (להלן) אסיר בטחוני מארגון החמאס, בכיר בארגון, דובר החמאס בכלל נפחה, וחבר הוועדה העליונה של הארגון, השפט למאסר עולם בגין ירי לעבר אנשיים, חברות בארגון טרור, החזקת נשק ואיומים צבאיים. בתקופה זו, פנה ابو תקי לנאשמת ואמר לה שהצליחו לגייס סוחר מכלא נפחה, עobar ציבור, שМОן להחדיר טל"סים לכלא עבור אסירים בטחוניים, המכונה "أمיר" (להלן: "הסוחר"). ابو תקי ביקש מהנאשנת כי תתאמם את ההברחה מול הסוחר. הנאשנת יקרה קשר עם הסוחר, באמצעות מסטר טלפון אותו נתן לה ابو תקי, ותווכחה במשא ומתן בין ابو תקי לבין הסוחר על הסכום שיישולם לסוחר תמורת ההחדירה. לבסוף, סוכם כי ישולם לסוחר סכום של 13,000 ₪ תמורת ההחדירה כאשר 7,000 ₪ מתוכם ישולמו לו מראש. הנאשנת הכינה שני טל"סים עטופים בחבילה וכן סכום של 7,000 ₪ והוא ביקשה מקרוב משפחתה כי יעביר את החבילה והכסף לסוחר, במפגש שייקבע ביפו. קרוב המשפחה נסע עם החבילה והכסף והעביר, לבסוף, את הכסף וטל"ס אחד לידי הסוחר כוונות הסוחר נחשפו בטרם הפסיק להשלים את המלאכה והטל"ס לא הגיע ליעדו.

אישום שלישי:

ו. בתחילת שנת 2013, כחודשים עבר להגשת כתוב האישום המקורי, פנה שעיב לנאשנת וביקש ממנו למצוא עורך דין שהוא מוכן להבריח טל"סים לבתי סוהר. הנאשנת פנתה לעורך דין באזרע טול כרום, אשר הסכים להחדיר פלאפונים לבתי סוהר. הנאשנת העבירה לעורך הדין, בשש הזדמנויות שונות, טל"סים עטופים על-מנת שיחידרם לבית סוחר צלמון ולמחנה עופר, אך עורך הדין לא ביצע, לבסוף, את ההחדירות מסיבות שונות, בין היתר בעיטה לפיה הטל"סים נtagלו בעת בדיקה בגלאי מתכוות. בשלב מסוים, העביר עורך הדין לנאשנת, לבקשתה, גלאי מתכוות נייד (מגנומטר) על מנת שתוכל לבדוק את תקינות עטיפת הטל"סים.

אישום שביעי:

ז. כחודשים עבר להגשת כתוב האישום המקורי, פנה יוד לנאשנת והציג לה להחדיר פלאפונים לבתי הסוחר שיטה ואשל, באמצעות סוחרים עליהם יש לו גישה, המוכנים לשיעם להם בcker. יוד דרש מהנאשנת 150,000 ₪ עבור פעללה זו, כאשר ביקש לקבל סך 50,000 ₪ מראש. הנאשנת דיווחה על היוזמה למועד ובהמשך לאבו תקי, אשר הנחה אותה לנסוע לצוריף, באזרע חברון, ולקחת מאשרו סכום של 50,000 ₪. הנאשנת פעללה כפי שצוותה, אך ההברחה לא בוצעה לבסוף.

אישום שמיני:

ח. כחודשים עבר להגשת כתוב האישום המקורי, יצרו מועמר ושעיב קשר עם הנאשנת, סיפרו לה כי שירות בית הסוהר ביצע חסימה לטל"סים שבתוך הכלא, וביקשו את

עזרתה בפתחת הקווים. ابو תקי דבר אף הוא עם הנאשمت והנחה אותה לנסוע לשכם ולהיפגש שם עם אדם אשר ביכולתו לפתח את חסימת הטלי"סים. הנאשמת אכן נסעה לחברון, שילמה 5,000 ₪ למכספי חמסה שהוא ברשותה לאדם שפגשה, אשר דאג לפתיחת הטלי"סים החסומים. הנאשמת אף למדה מאותו אדם כיצד לפתח את הקווים בעצמה, על מנת לבצע זאת כל אימת שתידרש.

עדות הנאשמת בטיעונים לעונש:

4. הנאשמת ביקשה לעלות על דוכן העדים לפני הティיעון לעונש. בעודותה סיפרה כי נולדה בירדן, וגרה בטול כרם עובי למעצרה. יש לה עשרה אחים ואחיות. לדבריה, הכירה את האסיר מוחמד ואcad באמצעות שכן שלו בשם מוחמד סארי שהיה אסיר בטעוני גם הוא. לדבריה, הכירו לה את מוחמד בתואנה שהמטרה הנה להקים עמו קשר נישואין, אך בפועל הסתר שביבקו לנצל את קשריהםledo לשם הברחת טלי"סים. לדבריה, פגשה בו פעמי אחת, ארבעה ימים טרם מעצרה, במסגרת ביקור בכלא. הם שוחחו קודם לכן בטלפון, ונישאו מבלי שראו כלל זה את זו. הם לא היו יחד מעולם. היא אישרה שקיבלה תשלום של 200 ₪ תמורת "נייר ועטיפת הטלי"סים", כך לדבריה. היא הייתה מוכנה להודאות בחלוקת במעשים, אך אינה מוכנה להעיד נגד אחרים בפרשה, מתוך חשש לגרוליה ומתוגבত סביבתה. בחקירה הנגדית, טענה הנאשמת כי מלבד הטלי"סים שהעבירה למוחמד ואcad, היא לא העבירה טלי"סים נוספים. חקירתה הנגדית ע"י ב"כ המאשימה הופסקה לאחר שהנאשמת מסרה שוב שלא תעיד נגד נאשם אחר בפרשה.

טייעוני המאשימה לעונש:

5. ב"כ המאשימה עמדה על הרשותה של הנאשמת, תושבת השטחים, בעבורות חמורות המוננות כנגד בטעון המדינה ותושביה, בשמונה אישומים, שעיקרן בקשרם קשור לביצוע פשע, מתן שירות להתחדשות בלתי מותרת, איסור פעולה ברכוש למטרות טרור, איסור הכנסת חפץ אסור, כל אלה במספר מקרים, ובניסוי לעبور עבירות אלה במספר מקרים, ובמתן שוחד במקורה אחד. רשות הפעולות המשועפת של הנאשמת מלמדת על הנחיצות של טלפונים סלולריים בבתי כלא ביטחוניים, בקרוב ארגוני הטרור השונים וביניהם, אשר שמו להם למטרה לשלוח ידם בחשייהם של אזרחים תמיימים ולפוגע בביטחון המדינה, בתושביה ובחוליליה, גם מתוך כוality בית הסוהר. פועלי טרור אלה ממשיכים לפעול ביעילות גם מבין כותלי הכלא, בעזרת "היד הרחבה" שמשמעותם להם גורמים עוניים מחוץ לכלא, וכך גם הנאשמת.

6. לטענת המאשימה, מעשי הנאשמת פגעו בערכיהם המוגנים של ביטחון המדינה, שלום הציבור ובזכותו הבסיסית של אדם לשלם גופו ולהגנה על חייו. עצמת הפגיעה במרקחה Dunn הנה גבוהה נוכח ריבוי המקרים, ומימדי הפגיעה שעולים להיגרם מעת שהוברת טלי"ס לכלא והוא מצוי בשימוש חברי ארגוני טרור, אשר שמו להם למטרה לפגוע בתושבי מדינת ישראל. פעולות הנאשמת היו מתוכננות באופן קפדי, מבודד מועד, ותוך גישה למקורות כספיים נתנה שירות לארגוני טרור שונים, החל בקשר

טלפוני תDIR בינה ובין אסירים ביטחוניים, הכנות שטח, העברת אמצעים וכיסף, קיום פגישות ותיווך בין אסירים ובין גורמים אחרים, כמו גם תחזקה והכנה של המכנים עצמם. מדובר בעבירות הדורשות מידה רבה של תחכום וביצוע " מתחת לרדאר" של מערכות הביטחון. חלקה של הנאשמה במעשים הננו עיקרי, וגם אם קיבלה הנחיה מנציגי הארגונים, בחלק מהמקרים יזמה חלק מהפעולות. היא הייתה חוליה עיקרית ומרכזית בביצוע העבירות, ופעלה חזרה מטרה להוצאה התכנית הפלילית אל הפועל. הנזק שנגרם עקב המעשים הננו גדול ורב, במיוחד לאור ריבוי המקרים, ופוטנציאלי הנזק הגלום במעשים הננו רב יותר, בהתחשב בכך שההברחות שתכננו במסגרת האישומים הربיעי, החמישי, השישי והשביעי לא צלחו בשל ערנותם של גורמי אכיפת החוק. ניסיון החיים מלמד, על-פי הנטען, כי עבירות מעין אלה מבוצעות בד"כ מטעמים אידיאולוגיים קיצוניים, והעובדת שהנאשמה קיבלה תמורה כספית צנואה بعد חלק מהמעשים, מלמדת כי לא התמורה היא שהנעה אותה לפעול כמפורט בכתב האישום המתוקן. הנאשמת הייתה מודעת היטב, כך טוען, זהות יעד ההברחה ולמטרות פעيلي הארגונים. מדובר בנאשמת בגין אשר יכולה להבין היטב את משמעות מעשה, שיכלה בכל שלב לחזור בה ולהימנע מהמעשים.

.7. באשר למיניות הענישה הנוגגת, טענה המאשימה, כי הענישה בעבירות דין כוללת עונשי מאסר כבדים וארוכים בפועל, לתקופות משתנות. באשר לעבירות הניסיון, הרי שעונשו של מבצע הניסיון הננו זהה לעונש בגין העבירה המשולמת, שכן אין הצדקה להבנה מטעמי גמול ומוסר, בין המנסה לבין המבצע את העבירה המוגמרת, וזאת במיוחד כאשר הנאשמת דין פعلاה ככל שביכולתה להבריח את הטל"סים וההברחה נמנעה אך ורק תודות לערנות גורמי אכיפת החוק. לאור המפורט, סבורה המאשימה כי מתחם העונש ההולם לאיושים השני, השלישי, הרביעי, השישי והשביעי, אישומים בהם הנאשמת פعلاה ככל יכולה להחדרת טל"סים ואף הצלילה בחלק מהמקרים, הננו בין 3 שנים מאסר בפועל ובין 5 שנים מאסר בפועל, בגין כל איושם בנפרד. באשר לאיושום החמישי, ובהתחרב בחומרתה של עבירת השוד שהתווסף בו לעבירות האחרות, מתחם העונש ההולם הננו, לטענת המאשימה, בין 3 שנים מאסר בפועל ל-6 שנים מאסר בפועל. באשר לאיושם הראשון, בו הורשעה הנאשמת בקשרית קשרר לביצוע פשע, סבירה המאשימה כי מתחם העונש ההולם הננו בין שנת מאסר בפועל ובין 3 שנים מאסר בפועל. לטענת המאשימה, נוכח החומרה, הישנות המעשימים, והצטברות האישומים, יש לקבוע עונש שיקף את מתחמי העונשה ההולמים במצב זה זהה.

.8. באשר לנسبותיה האישיות של הנאשמת, טענה המאשימה כי מדובר בנאשمت בגין, שפגיעה העונש בה אינה יצאת דופן ואני חריגה. מאז ביצוע העבירות לא חלף זמן ניכר. לעומת זאת, יש לזכור לזכותה של הנאשמת העדר עבר פלילי, שיתוף פעולה בחקירה ואת הודהתה בכתב אישום מתוקן טרם ניהול הוצאות. יחד עם זאת, לאור ריבוי העבירות ולאור הישנות המקרים, ולאחר חומרת התופעה והצורך להרתו מפני הישנותה, יש לתת משקל רב יותר לאינטראס הציבור, ולקבוע כי ראוי להעדייף את השיקול של הרתעת הרכבים, על-פני שיקוליה האישיים של הנאשמת. לאור כל המפורט, בבקשת המאשימה מבית-המשפט להטיל על הנאשמת עונש שהוא ברף הבינו של המתחמים שנקבעו, בצרוף מאסר מותנה מרתייע וקנס כספי.

.9. בהשלמת הטיעון בע"פ עמדה המאשימה עלvrן שאון לראות בנאשמה קורבן לניצול, כפי שהיא טוענת, שכן היא פעלת באופן עצמאי, שיטתי, נקתה יזומה, קיימה מפגשים ויזמה פניות לאסירים ולעורכיו דין.

טיעוני הנאשמה לעונש:

.10. ב"כ הנאשמה טען כי הנאשמה נפלה קורבן למערכת של ניצול, מזימה שנרקמה נגדה תוך ניצול חולשתה ועובדת הייתה אישה. לדבריו, הנאשמה "סומנה" כמטרה, בהיותה רookה ובת למשפחה מרובת ילדים ודלת אמצעים, ובתווך צד שלישי נישאה לאסיר ביטחוני המרצה מאסר של 26 שנים, אותו פגשה פעמי אחת בלבד במסגרת ביקור משפחות כלל. הסכם הנישואין נערך ללא מפגש ובאמצעות מיופה כוח. הנאשמת לא קיבלה כל זכות חומרית בגין נשואיה, ומעת מעכראה ואילך התנערו ממנה הארגונים השונים ולא סייעו לה בדבר. בחקרותיה הتبקשה הנאשמת להפליל גורמים אחרים והופעל עליה לחץ להעיד בתיקי נאים אחרים בפרשא, כאשר היא עלולה להיות מושأ להתנצלות באמ תעשה כן.

.11. באשר לפרשא בה הייתה הנאשمة מעורבת, טען כי האישומים מתיחסים לתקופה מצומצמת שהתרעה על-פני שנה אחת בלבד. מעשי הנאשמת אינם מצויים במדד גובה של חומרה, לא מייחסת לה חברות בארגון כלשהו, ואף לא קיבלה תמורה בעוד מעשה למעט סכום זעום שלא כיסה את מקצת הוצאותיה. המעשים לא בוצעו ביוזמתה של הנאשמת אלא כשהיא מופעלת על-ידי אחרים ופעלתה כחוליה אחת בלבד בשרשראת הפעלה. חלקה במעשים משנה, במיוחד לאור הניצול בו הייתה נתונה. אף שמדובר בעבירות ביטחונית, אין לומר כי המעשים הובילו לפגיעה בביטחון המדינה או הציבור, ואין כל ראייה באשר לשימוש שנעשה בטל"סים, לא כל שכן, לקידום פעילות עינית. גם באשר לאישומים הנוגעים לעבירות המושלמות ולא לעבירות הניסיון, לא הוכח כי נגרם נזק בפועל, אלא שהטענות לפגעה בערכיהם המוגנים הן תיאוריות וספקולטיביות בלבד. כפי שנטען לעיל הנאשמת פעלת תחת מסגרת של לחצים ולא הייתה חופשיה לבחור להימנע מביצוע המעשים, וכלל לא הוכח בעניינה כי פעולה מתוך מניעים אידיאולוגיים משלها.

.12. לטענת ב"כ הנאשמת, פסקת בתי המשפט הטילה עונשים קלים יחסית, והמרקם אליהם הפנתה המאשימה חמורים בהרבה מאשר בעניינה של הנאשמת. ברובית המקרים אליהם הפנתה המאשימה הוטלו עונשי מאסר שנעו בין 15 ובין 20 חודשים מאסר בפועל. לאור נסיבות ביצוע העבירות, טען הסגנור, כי ראוי לקבוע בעניינה של הנאשמת מתחם עונש הנע בין 6 לבין 15 חודשים מאסר בפועל, בצוירוף מאסר מוותנה הולם, ולהימנע מהטלת קנס. עוד Natürlich, כי מכיוון שמדובר בפרשא שהיא מבקשת את, ולאישומים נסיבות דומות, ראוי לקבוע מתחם עונש הולם לכל העבירות יחד. אם יחליט בית-המשפט לקבוע אחרת, ולהורות כי יקבעו מתחמי עונשה נפרדים לכל אירוע, הרי שראוי להורות על חיפוי העונשים שיוטלו בגין כל אירוע בנפרד.

.13. באשר לנסיבות האישיות של הנאשמת, טען כי מלאה הנאשمة נתונה במסע ייסורים וראיה לתמיכה ולסייע בהיכולות מצבבה. השמטה של הנאשמת במאסר ממושך עלולה לגרום לה נזק כבד

ולפגוע בה פגעה קשה. יש להתחשב בשיתוף הפעולה של הנואמת עם החוקירה, ובהוודאתה בבית- המשפט במסגרת הסדר טיעון, כאשר נאשמים אחרים בפרשא כופרים במיחסם להם. כמו-כן הנואמת נתונה במצב בלתי-אפשרי מעת שתידרש להעיד נגד נאשמים אחרים בפרשא, ועלולה להיות "מסומנת" כבוגדת וסיענית, ובכך לחרוץ את גורלה. עוד יש לזקוף לזכותה של הנואמת העדר עבר פלילי. לאור המפורט, ביקש סגנורה של הנואמת להסתפק בעונש מאסר שלא עלה על תשעה חודשים מסר בפועל, בצווף מאסר מותנה.

.14 הנואמת, בדבריה בתום הטיעון לעונש, מסרה כי היא מתחרתת על אשר אירע והתחייבה שלא לחזור על המעשים.

דין:

.15 העברות בהן הורשעה הנואמת שלפני הנק עבירות חמורות, המעידות בסיכון את שלום הציבור וביטחונו. העברות, על פי טיבן והגדתן, הן ככל הבעיות לפחות פגעה קשה וחמורה בביטחון המדינה, שכן הברחת טלפונים לתוככי אגפים ובתי כלא בהם שוהים אסירים ביטחוניים, שהנום פעילים בארגוני טרור שונים, סופה בשימוש בהם לשם יצירת קשר ולתכנון של עבירות נוספות המופנות כנגד המדינה וכנגד אזרחה. הברחת טלפון סלולארי לאסיר ביטחוני מאפשרת לאסיר יצירת קשר ישיר עם חברי ארגון הטרור אליו הוא משתייך, לצורך קידום יעדו הארגן לרבות הכוונה לבצע פעילות חבלנית עוינת והוצאה אל הפועל, ומכאן מלחמת החומרה בתופעה זו.

.16 בע"פ 2891/12 **מדינת ישראל נ' רביעא** (פורסם בנבו, 12.7.12), התייחסה כב' השופטת ד' ברק-ארץ, למוחות האיסור על החדרת חפצים לתוככי הכלא, בכלל, המאים על ביטחון הכלואים והסוחרים אחד, והאיסור על החדרת טלפונים סלולריים לתוך הכלא, בפרט, אשר חותרת תחת מטרות הכליאה עצמה, ומאיינת את אחת ממטרות הכליאה, והיא להרחק את האסיר מן החברה. עוד נקבע כי החומרה בהברחת טלפונים סלולריים לתוך הכלא, מקבלת משנה תוקף כאשר אמצעי התקשרות המוגברת מיועד לאסירים ביטחוניים המשיכים לפעול נגד ביטחון המדינה מתוך כוותי בית- הסוהר:

"הברחת מכשירי טלפון אל בין כתלי הכלא נחשבת על-ידי גורמי הביטחון לפעולות בעל השכלה מזיקה ביותר. השלוותה חריגה
הרבה מעבר לשאלות של שמעת בבית הסוהר עצמו אל עבר
היבטים ביטחוניים ממש ומניעת פעילות של פשע וטרור מחוץ לכוטלי
בית הסוהר. מבחינה זו, כל הברחה של מכשיר טלפון אל בית הסוהר
יצירת איום פוטנציאלי על שלום הציבור ומסכלה היבט חשוב של
מטרות הענישה - ניתוקו של העבריין המושך מרשות הפעולות
העבריתנית, ככל שהוא עדין קשור בה." (שם, בפסקה 4 לחווות דעתה של
כב' הש' ברק-ארץ).

.17. ועוד בעניין **רבעא** קבע בית-המשפט העליון, בדעת רוב ומפ' כב' השופט ח' מלצר, באשר להחמרה הנדרשת במדיניות הענישה בעבירות מעין אלה, כדלקמן:

"**ערעור המדינה מבוסס, בעיקרו, על שאיפתה להחמיר בענישה בגין עבירות של ניסיון להחדרת טלפונים ניידים לאסירים ביטחוניים השווים בבתי הכלא בישראל.** עדמת המדינה היא כי יש מקום להכבד בענישה בגין עבירות מסווג זה - וזאת זו מקובלת עלי' לחלווטין. המדבר בעבירות שאין צורך להזכיר מילים אודות השלכוטיהן הפוטנציאליות, הרות האסון... ואולם, כפי שפסק בית משפט זה לא אחת - העלאת רף הענישה איננה יכולה להיעשות באיבחה אחת. עליה להיעשות בהדרגה, תוך בחינה של רמת הענישה הנוגגת בגין עבירות דומות (ראו למשל: ע"פ 8745/08 פלוני נ' מדינת ישראל ([פורסם בנובו]; 30.11.2011); ע"פ 2247/10 ימי נ' מדינת ישראל ([פורסם בנובו]; 12.1.2011))." שם, בוחות דעתו של כב' הש' מלצר, פסקה 13.

.18. באשר לניסיבות ביצוע העבירות שלפני, ניתן לומר שמדובר במקרה העומד ברף גבוה של חומרה. הנאשמה ביצעה שורה של עבירות, בשמונה אישומים שונים, העיקרי בהעברת כסף וטלפונים סלולריים בין גורמים שונים ליעדים שהם פעילי ארגוני טרור בתוככי בית הכלא והאגפים הביטחוניים. לפיך, הורשעה הנאשمة בשבוע עבירות של קשרית קשור לביצוע פשע, בשלוש עבירות של מתן שירות להתחדות בלתי מותרת, בשתי עבירות של איסור פעולה ברכוש למטרות טרור, ובשתי עבירות של איסור הכנסת חוץ אסור. עוד הורשעה הנאשمة בארבעה מקרים נוספים של ניסיון למתן שירות להתחדות בלתי מותרת, ניסיון לעبور עבירה של איסור פעולה ברכוש למטרות טרור וניסיון להכנסת חוץ אסור, כאשר לאחד המקרים (באישום החמשי) נספה לעבירות אלה גם עבירה של מתן שוחד. למוחרר לציין כי סיכול ההברחות באישומים בהם הורשעה הנאשمة בניסיון לבצע עבירות אלה, התאפשר הודות לפעולות רשות אכיפת החוק ולאמצעים הטכנולוגיים והמודיעניים המציגים בידיהם, אף אחד מהמרקמים לא סוכל ביוזמת הנאשمة עצמה. מכאן, שככל המדבר בנאשمة עצמה, היא עשתה כל שביכולתה למען ביצוע העבירות והשלמתן. עוד מדובר בעבירות שבוצעו על-פני תקופה ממושכת, במספר רב של מקרים, על-פני אזכור גיאוגרפי נרחב, ליעדים שונים, מארגוני טרור שונים, תוך יצירת קשר מטעם הנאשمة עם גורמים שונים ובהם עורך-דין, אסירים ביטחוניים ופעילים בארגוני טרור ואף סוחר בבית הסוהר, שהוא עדשה של עבירת השוחד. בכל אלה טמונה החומרה היתירה המאפיינת את מעשי הנאשمة.

.19. עוד אצין כי מעת שהודתה הנאשمة בעבודות כתוב האישום המתוקן היא אינה יכולה לחסות תחת הטענה כי לא הייתה מודעת לטיב ואופן השימוש שעלוול היה להיעשות בטלפונים ע"י האסירים הביטחוניים שהנמ פעלים בארגוני טרור, ולעובדיה שיעדי ההברחה היו פעילים, לעיתים אף פעילים בכירים ובעלי הנהגה, בארגונים אלה. עוד יש לדוחות את טענת הנאשمة לפיה בפועל לא נגרם נזק

עקב המעשים, וכי גם פוטנציאל הנזק שלהם היה זניח שכן לכואורה אין בידי המדינה הכוחות לכך שהטלפונים שהוברחו אכן שימשו לKidom פעילות עוננת. אך יש להזכיר, כי הנזק טמון בעבירות אלה נובע מטיבן ומעצם מהותן, כאשר בשלב זה, ולאחר הוצאה בעבודות כפי שנכללו בכתב האישום המתווך, אין צורך בראיה קונקרטית שתקשר בין המעשים ובין נזק ספציפי שנגרם בגיןם.

20. סגירה של הנאשמה הפנה, בין היתר, לעניין **דסוקי** שם הורה בית-המשפט העליון, בדעת רוב (מפני כב' השופט נ' הנדל ובהסתמת המשנה לנשיא, כב' השופט מ' נאור) ונגד דעתו החולקת של כב' השופט י' עמית, על זיכוי של המערער, עורך-דין במקצועו, מעבירות של מתן שירות להתחדשות מותרת, לאור העובדה שלא הוכח בעניינו כי האסיר הביטחוני אליו העביר טלפונים סלולריים עסק בפעילויות בארגון טרור, ומשכך לא הוכח הרכיב הנסיבתי של העבירה. עוד נקבע שם כי הייתה מוטלת על המדינה החובה להביא ראיות המצביעות על פעילותו של האסיר בארגון טרור (ע"פ 12/5152 **דסוקי נ' מדינת ישראל**, פורסם בנבו, 22.4.13). לדברים אלה שנקבעו בעניין **דסוקי** אין רלוונטיות לעניינו, שכן מעת שהודתה הנאשמה, במסגרת הסדר טיעון, כי פעילותה בוצעה יחד עם ובעbor אסירים שהיו פעילים בארגוני טרור אחרים, אין היא יכולה להישמע בטענה שהדבר לא הוכח בעניינה.

21. טווח הענישה הנהוג בפסיקת בית-המשפט בעבירות דומות ובנסיבות דומות כולל עונשי מאסר בפועל לתקופות משתנות, והיכול בהתאם לנסיבות המקירה, לטיב העבירות הספציפיות שנעברו, למשר התקופה על-פניה בוצעו המעשים, ולהיקף ועוצמת הפגיעה בערכיהם המוגנים.

בעניין **רביעא** לעיל, נדון בבית-המשפט העליון עניינו של המושב, מושב הרשות הפלסטינית, אשר הורשע בעבירות של קשר רפואי לפשע, מתן שירות להתחדשות בלתי-מותרת, ואיסור הכנסת חפץ אסור, לאחר שקשר עם אחר להבריח 50 טלפונים נידים, מטענים וסוללות לאסירים ביטחוניים בכלא, בתמורה לסך של 150,000 ל". בית-המשפט המחויז בבאר-שבע גזר על המושב עונש של 20 חודשים מאסר בפועל ו-10 חודשים מאסר על-תנאי. בית-המשפט העליון, בדעת רוב (מפני כב' השופט ח' מלצר ובהסתמת כב' השופט ס' ג'יבראן, ובניגוד לדעתה החולקת של כב' השופט ד' ברק-ארז), דחה את ערעורה של המדינה על קולות העונש, מן הנימוק שגזר-דין של בית-המשפט המחויז אינו מצדיק את התערבותה עריכת הערעור, וכן מן הנימוק שהעלאת רף הענישה בעבירות מעין אלה ראוי שיישעה בהדרגה (ע"פ 12/8912 לעיל). עוד אציגן כי בעניין **רביעא** קבע בית-המשפט המחויז בבאר-שבע כי מתחם הענישה ההולם לעבירות שביצוע המושב נע בין 25 ל-50 חודשים מאסר בפועל.

22. בעניין **דסוקי** שהוזכר לעיל, הטיל בית-המשפט העליון על המערער, לאחר שהרשעתו בעבירות של איסור הכנסת חפץ אסור ואייסור העברת חפץ אסור, לפי פקודת בתי הסוהר, הורתה על כנה (והוא זוכה כאמור מעבירות של מתן שירות להתחדשות בלתי מותרת בלבד) - את העונש המרבי הקבוע בחוק לעבירות אלה, קרי - שישה חודשים מאסר בפועל, וזאת בהתחשב במעיליה באמון שנייתן במערער לאור מקצועו כעורך דין. בית-המשפט העליון חיווה דעתו כי אלמלא רף הענישה המקיים אליו הקבוע בחוק לעבירות בהן הורשע המערער, היה אף מקום להחמיר בעונשו בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה ולאור

תפקידו (ע"פ 5152/12 הנ"ל).

- .23 בת"פ (נצח) 492-06-13 **מדינת ישראל נ' ابو רביע** (פורסם ב公报, 12.12.13) הטילה לאחרונה כב' השופטת יפעת שטרית, עונש של שלוש שנות מאסר בפועל, על אסיר הכלוא בכלא נפחא, חלקן בחופף וחלקן במצابر על עונש המאסר הממושך אותו הוא מרצה. הנאשם במרקחה זה הורשע, על-פי הודהתו במסגרת הסדר טיעון, בעבירות של קשיית קשר לשוד, מתן שוחד, פעילות לחבר בתהאחות בלתי מותרת, איסור להכנת חycz אסור (ניסיון), ואיסור העברה (ניסיון), לאחר קשר עם אחר להחדר טלפונים סלולריים לתוככי הכלא, בין היתר באמצעות מתן שוחד כספי לסורה. עוד יצוין כי ההסדר כלל הסכמה לעניין העונש, קרי שהצדדים הסכימו כי יוטל על הנאשם עונש של שלוש שנות מאסר, ומהחולקת הייתה בעניין מידת החפיפה או ההזדמנות לעונש המאסר אותו הוא מרצה. עונש זה הוטל בגין מסכת עובדתית מצומצמת מזו שבעניינו, קרי בגין אישום מרכזי אחד.
- .24 בת"פ (ים) 14629-04-12 **מדינת ישראל נ' גועבה** (פורסם ב公报, 10.12.12) נדון עניינו של הנאשם, אשר הורשע על-פי הודהתו במסגרת הסדר טיעון, בחמש עבירות של איסור פעולה ברכוש למטרות טרור, לפי סעיף 8 לחוק הטרור, לאחר שהיא מעורבת בהעברת כספים, אשר שימושו בין היתר למימון החדרת טלפונים סלולריים לאסירים ביטחוניים, להפקדת כספים בקשריות עבור אסירים ביטחוניים, ולקיים פעילויות של ארגוני הטרור. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעניין העונש. בית-המשפט המחוזי בירושלים, מפי כבוד השופט י' נעם, עמד על כך שהעונש המרבי שנקבע בחוק לעבירה בה הורשע הנאשם הנה עשר שנות מאסר, כאשר החוק רואה חומרה בעבירות התומכת ותורמת לטרור על דרך מימונו, שכן פעילות זו עתידה להוביל לפגיעה והריג בחפים מפשע. בית-המשפט עמד על כך שהבחן הזרמיות שונות הווערו סכומי כסף נכבדים כשהנאים משמש כחוליה להעברתם, ולפיכך חילקו בנסיבות לא יכול להיחשב贋יה. על- כן, נקבע כי מתוך הענישה ההולמת בעניינו של הנאשם זה נע בין שנה וחצי לארבע וחצי שנות מאסר בגין כל עבירה לפי סעיף 8 לחוק הטרור. לאור עבורי הפלילי של הנאשם בעבירות ביטחון חמורות וריצוי עונש מאסר ממושך בעבר, ובהתחשב בכלל הנסיבות בעניינו, גזר בית-המשפט את עונשו של הנאשם לארבע שנות מאסר בפועל, ושנה אחת של מאסר מותנה.
- .25 בתפ"ח (ירושלים) 14774-04-11 **מדינת ישראל נ' עובידה טוויל** (פורסם ב公报, 7.12.11), נדון עניינו של הנאשם, בפני הרכב שופטי בית-המשפט המחוזי בירושלים, לאחר שהורשע על-פי הודהתו במסגרת הסדר טיעון בשתי עבירות על סעיף 8 לחוק הטרור. הנאשם סייע בהעברת סכום כספי נכבד לאסיר השוהה בחופשה, במתירה להחדר 100 טלפונים נידים לבית סוהר עבור אסירים ביטחוניים. בית-המשפט המחוזי התחשב בכך שבעברו של הנאשם הרשעה אחת בעבירות ביטחון בגין ריצה עונש מאסר, והubenיות בוצעו זמן קצר לאחר שחרורו, ולפיכך גזר עליו עונש של 22 חודשים מאסר בפועל, ו-10 חודשים מאסר מותנה.
- .26 בת"פ (באר-שבע) 11-02-20295 **מדינת ישראל נ' חגאי** (פורסם ב公报, 15.5.11), נדון עניינה של נאשנת שהבריחה על-גבי גופה, בעת כניסה לביקור בכלל, טלפון סלולاري המיועד לאחיה, פעל

חמאס המרצה מסר עולם בגין עבירות ביטחונית. בגין המעשה הורשעה הנאשמת, לאחר שמייעת ראיות, בעבירות של איסור הכנסת חפץ אסור, ניסיון להעברת חפץ אסור, הכשלת עובד ציבור, והטעה. לנאשמת לא היו הרשעות קודמות לפליילים. בית-המשפט המחויז בבאר שבע (כב' השופטת ט' חיימוביץ'), ציין כי בעניינה של הנאשمت לא הוכחה כוונה לפגיעה בביטחון המדינה, אף שהמעשה היה עלול לגרום לפגיעה חז', בשל מטען אפשרות לאסיר ביטחוני ליזור קשר אל מחוץ לכלא ללא פיקוח. בשל שיקול זה ושיקולים נוספים, גזר בית-המשפט על הנאשמת בגין מקרה בודד זה, עונש מסר בפועל בגין חמישה חדשים ועשרה חודשים מאסר מותנה. עניינה של הנאשمت זו נבדל, כמובן, מעניינה של הנאשמת שלפני, שכן במקרה זה מדובר בהברחה נקודתית של טלפון סלולארי בודד, כשהלבצעת הייתה מוטיבציה אישית וקשר משפחתי קרוב לעיד ההברחה, אך יש בו כדי ללמד, ولو במעט, על מדיניות הענישה הנהוגה באשר למי שהורשע בעבירות לראשונה, ללא עבר פלילי, ובמקרה אחד בודד.

עוד שקלתי את טענות הצדדים באשר לאופן קביעת מתחם הענישה הולמים בעניינה של הנאשמת. המאשימה בישה, מחד, לקבוע מתחם ענישה הולם נפרד לכל אחד ואחד מן האישומים, שהןם בגדר איורים נפרדים זה מזה, ומצוות החוק, וכן לקבוע את עונשה של הנאשمت בגין כל אחד מהאישומים ומהתחם שנקבע לו, במצטבר, בהתאם לשיקול-הදעת שהקנה החוק לבית-המשפט.マイידר, ביקש סגורה של הנאשמת כי יקבע לנאשמת מתחם ענישה הולם כולל בגין כל האירועים ישקף את הדמיון בין טיב העבירות והנסיבות המפורטות באישומים השונים, או ליחילופין, כי אם יחליט בית-המשפט לקבוע מתחמי ענישה הולמים נפרדים לכל אירוע ואירוע, הרי שהעונש בגין כל האירועים יוטל בחופף ולא במצטבר. באשר לכך, סברתי, כי כפי שבית-משפט זה נהוג במקרים אחרים, מן הראי יהיה לקבוע בעניינה של הנאשמת מתחם עונש הולם אחד לכל האישומים, שהןם אמורים בגדר איורים נפרדים, אך הדמיון ביניהם מצדיק קביעת מתחם ענישה הולם אחד, וזאת עונש אחד המציין בתוככי אותו המתחם, שאם לא כן עלולה להיווצר תוצאה אבסורדית שאינה תואמת את מדיניות הענישה הנהוגה ואת שיקולי הענישה שהתו החוק וഫסיקה. הטלת עונשים מצטברים (ובמקרים מסוימים גם הטלת עונשים חופפים) נפרדים לכל אירוע ואירוע עלולה להוביל להחמרה בענישה, שאינה מידתית ואני עולה בקנה אחד עם המדיניות שנקבעה בבית-המשפט. כמובן שלשוני הקאים בין האישומים השונים (כגון בטיב העבירות, אם מדובר בניסיון לעبور עבירה או בביצוע העבירה המושלמת, או באישום הכלול נסיבות מיוחדות כגון זה במסגרת הורשעה הנאשמת בעבירה של מטען שוחד) ינתן ביטוי ברוחם המתחם שיקבע, שיקבע מתחם רחב יחסית, על-מנת לשקף זאת.

לאחר שסקרתי את נסיבות ביצוע העבירות שביצעה הנאשמת, בחומרתן, את אשמה, את טיב העבירותשביצהה ואת טווח הענישה הנהוג בבית-המשפט, הגעתו לכל מסקנה כי מתחם הענישה הולם בעניינה הנה בין 20 ובין 60 חודשים מאסר בפועל.

באשר לנטיותה האישיות של הנאשמת, הרי שבכל הבודד לגרלה האומלל של הנאשמת, לא הוכיחו בעניינה נסיבות יוצאות דופן המצדיקות הקלה משמעותית בעונשה. נסיבות אלה פורטו בהרחבה בטיעוניה של הנאשמת לעונש ואין צורך להרחיב ולהזכיר על הדברים, אף שראיתי אותן לנויד עיני, אין סבור כי הטלת עונש מסר בפועל עלולה לגרום לפגיעה בלתי-היפיכה בנאשמת ובמשפחתה. גם אם

הנאשמה פعلاה מתוך מערכת לחצים (חברתית וערכית), ואף אם מניעה לא היו אידיאולוגים גרידא אלא שהיא הונעה מתוך מוטיבציה נסתרת אחרת (שאינה כלכלית כעולה מן הנسبות), הרי שהיא פعلاהcadm boger, modu l'meushon, la'shalchotihem v'l'mashmuotim, v'sefek am la' yadua shatzpi la' gorl domha loza של יעדיו ההברחה שלה, אם תיפס בשעת מעשה ע"י גורמי אכיפת החוק. כמובן שצד כל אלה, יש ליקוף לזכות הנאשמת את העדר העבר הפלילי, את שיטוף הפעולה שלה עם גורמי החוקה, את הודאתה במסגרת הסדר הטיעון, וזאת על-אף שהבהירה היטב במהלך הדיון בעניינה כי משיקוליה תתקשה להמשיך ולשתחף פעולה עם רשות אכיפת החוק למען מצוי הדין עם גורמים אחרים בפרשה.

.30. לאור מצבה של הנאשמת ומעמדה, ולאור העובדה שהיא נשפטה רוח כספי זנich כתמורה بعد מעשיה, אמןעו מהלטייל עליה עונש כספי.

.31. לאור המפורט לעיל, אני גוזר את דינה של הנאשמת, ל- 54 (חמשים וארבעה) חודשים מאסר, מתוכם 42 (ארבעים ושניים) חודשים לRICTI בפועל, בגין ימי מעצרה מיום 27.05.13, ואילו היתרתו על-תנאי, לשך שלוש שנים מיום שחרורה ממאסר, והתנאי הוא כי הנאשמת לא תעבור בפרק זמן זה כל עבירה מן העבירות בהן הורשעה, לרבות ניסיון לעبور עבירות אלה, ותורשע בגין.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון בתוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום י"ד שבט תשע"ד, 15/01/2014 במעמד הנוכחים.

הוקלד על ידי יגניה דורין-מלמוד